

Machinebeurs Sima: groots en kleurrijk Parijs

Sima stond eind februari nog meer dan twee jaar geleden in het teken van groot, groter, grootst. De Fransen zetten in op de potentie van Oost-Europa. De US-editie van de Case IH Magnum 340 was de grote publiekstrekker.

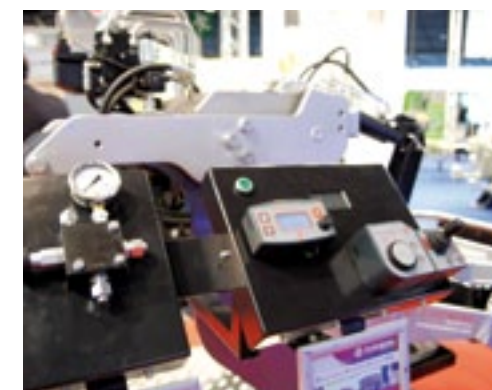




▲ De Agrotion van Deutz-Fahr is er nu ook in de lichtere vermogensklasse met de traploze transmissie van ZF onder de aanduidingen TTV 410, 420 en 430. De maximummotorvermogens zijn respectievelijk 89, 95 en 104 kW (121, 130 en 142 pk). Dat komt uit een 4,0 liter viercilinder van Deutz. Eerder kwam Deutz-Fahr al rond de 100 pk met een eigen cvt in de eenvoudige Agrofarm.

▲ De nieuwe 5400-serie van Massey Ferguson kenmerkt zich qua uiterlijk door de sterk aflopende motorkap met daarin op een fraaie manier geïntegreerd de kop- en werklampen. De nieuwkomer is er als 5420, -30, -40 en -50 met maximale motorvermogens van 61, 69, 76 en 80 kW (82, 92, 102 en 107 pk). Dat vermogen haalt de 5400 uit een viercilinder 4,4-liter Perkins.

▲ De nieuwe Axiom was de grote aandachtstrekker op de Sima. De Fransen beschouwen Claas als 'eigen' merk, vanwege de productie in Le Mans, waar voorheen Renault van de band liep. De officiële introductie van de nieuwe Axiom is komende herfst op de Agritechnica, maar Claas vindt dat het de Franse gevoelens niet kan negeren, vandaar dit prototype met de aanduiding 9xx. De nieuwe Axiom heeft de C-matic (ZF Eccom) traploze transmissie en wordt leverbaar met vermogens van 209 tot 298 kW (280 tot 400 pk). De zescilinder van DPS (Deere Power Systems) is in de nieuwe Axiom vervangen door een versie van FPT (Fiat Power Train). De motor voldoet via AdBlue aan de jongste emissie-eisen. Onder de achterspatborden is ruimte voor 215 cm hoge banden. Deze 9xx staat op 900/60R42 van Trelleborg.



▲ Deze 'eenvoudige' en relatief lichte (zowel qua vermogen als gewicht) 6D van John Deere wordt in Mexico gebouwd. Hij moet het Amerikaans-Duitse merk een betere concurrentiepositie geven bij boeren die een lichte trekker willen voor het pure trekken, transporteren, aandrijven en tillen zonder al te veel poespas. De technische basis komt van de 6-serie, maar dan zonder het frame. De cabine is afkomstig van de 5-serie. De 6D is leverbaar met 75, 86 of 97 kW (100, 115 of 130 pk) motorvermogen. De driecilinder Powertech-M is van John Deere zelf en die springt volgens de fabrikant uitermate zuinig met brandstof om. Het dagelijkse en periodieke onderhoud van deze compacte trekker heeft volgens JD weinig om het lijf.

▲ Case IH grijpt met de aanduiding Farmall terug naar een roemrijk verleden. De Oostenrijkse fabrikant buite de herintroductie van deze naam voor de Europese markt optimaal uit door duidelijk op een voetstuk en dus voor iedereen zichtbaar een klassieke Farmall ten toon te stellen. De nieuwe Farmall is er met drie motorvermogens: 41, 48 of 56 kW (55, 65 of 75 pk). De typeaanduidingen komen daarmee overeen. De trekker is technisch in grote lijnen gelijk aan de T4 van New Holland en wordt gebouwd in het Turkse Ankara. In de Verenigde Staten heeft Case IH al langer een Farmall-serie die de type-aanduidingen 70, 80, 90 en 95 draagt. De maximummotorvermogens van die trekkers zijn respectievelijk 65, 72, 84 en 90 pk.

▲ De X70-80 van McCormick stond eind vorig jaar al op de Italiaanse Eima in Bologna, maar is nieuw voor de Franse markt. Deze trekker gaat het huidige topmodel TTX opvolgen. De zescilinder motor is afkomstig van Fiat Power Train en de vermogens van de trekkers uit de X70-serie uitgedrukt in maximaal vermogen zijn 131, 141, 151, 163 en 173 kW (175, 188, 203, 218 en 232 pk). Ze vervangen dus ook de GTX-serie. De trekkers hebben een 32+24 transmissie of, inclusief kruip, een 48+40, gebaseerd op een achttraps powershift die zelfstandig kan schakelen. Dat geeft McCormick aan met de naam Autoshift. De trekker gebruikt AdBlue en komt volgens moederbedrijf Argo in de tweede helft van dit jaar op de markt.

▲ Deze overslagwagen van Perard neemt de bodembescherming serieus en staat op een (niet-aangedreven) rupsonderstel met rubber van Goodyear. De Interbenne 25, zoals deze variant heet, heeft zoals de aanduiding al doet vermoeden, een inhoud van 25 kuub, maar is ook leverbaar met een inhoud van 19 of 35 kuub. Standaard heeft de 35-kuubs versie een drieassig onderstel; de twee andere zijn voorzien van twee assen. Behalve voor graan worden overslagwagens toenemend gebruikt bij het kunstmest strooien, maar ook voor het transport van beide producten. De uitstrooioveropening van de losvizel komt tot een hoogte van 430 cm.

▲ Zuidberg liet tijdens de Sima de nieuwe fronthefregeling Front Lift Control Pro zien. Die maakt het mogelijk om de fronthef uit te rusten met een regelbare hydraulische drukontlasting. De eenvoudige versie (links) monteert je onder de cabine. Je stelt er de druk in het hydraulische systeem mee in. Dat kan ook met een elektronische regeling, waarvan de bediening zich in de cabine bevindt. Zo regel je de druk van bijvoorbeeld een frontpakker in de fronthef op de grond. Dat zorgt ervoor dat je meer grip op de grond krijgt, sneller kunt rijden, minder kracht nodig hebt of juist minder schade aan de grond toebrengt. De prijs van de eenvoudige versie bedraagt 1.600 euro. De elektronische versie kost 3.500 euro.

▲ De Dewulf GBC is een compacte getrokken wortelrooier met bunker. De klembandrooier rooit per omgang één rij. De C van GBC staat voor compact; dit betekent dat de rooier een iets kleinere bunker heeft en dat de machine iets korter is. De bunker is 3 ton groot en daarmee een ton kleiner dan die op de al bestaande GBI wortelrooier van Dewulf. Een parallelogram onder de bunker zorgt ervoor dat de bunker ook bij volledige belasting niet gaat hellen. De maximale loshoogte is 4 meter. De gestuurde wielen en de gestuurde dissels maken de ruim 5.500 kg wegende machine erg wendbaar. Hierdoor kan de machine ook bij korte kopakkers eenvoudiger recht voor de rij gestuurd worden.



▲ Kuhns Multi-leader (6-, 7- of 8-schaar) is instelbaar op 35, 40, 45 of 50 cm breedte per schaar en traploos hydraulisch aanpasbaar aan de spoorbreedte.



▲ Deze eg van Quivogne grijpt terug op de ketting als vertrouwd trek- en ophangprincipe. De eg kan daardoor zowel in de hoogte als in de breedte vrij bewegen. De diepte-instelling aan de voorzijde komt van de hef. Aan de achterzijde heeft elk element een eigen flexibel ophangpunt met schroefdraad. De extra zware en eveneens vertrouwde rechte tanden staan overdwars 275 mm van elkaar en in de lengte 360 mm. De werkbreedtes van deze Quivogne lopen van 530, via 630, 735 en 830 naar 930 cm.



▲ Kverneland introduceert de Qualidisc compacte schijveneg, met twee rijen individueel opgehangen schijven. Die zijn per schijf gelagerd en in rubbers opgehangen. De schijven zijn niet bol, maar de buitenzijde ervan is in een hoek gezet. Dit zou ervoor zorgen dat de snijhoek van de schijven bij slijtage niet verandert. Om de afstand tussen de schijven gelijk te houden, is de laatste rij in de breedte te verstellen. De Qualidisc is leverbaar in werkbreedtes van 3 tot 7 meter.



▲ De klep van de John Deere 900 oprolpers bestaat uit doek en kan door zijn geringe gewicht snel openen en sluiten. Dat komt de capaciteit ten goede.



▲ Het Italiaanse Arag levert de Sele Tron elektrisch aangestuurde dophouder. De twee- of viervoudige dophouder zorgt ervoor dat je meerdere doppen tegelijkertijd of iedere dop apart kunt schakelen. Je kunt hierdoor het optimale spuitbeeld realiseren, ongeacht een hoge of lage rijnsnelheid binnen een perceel. Het tweede voordeel van de dophouders is dat je de doppen tijdens het uitgeren één voor één uit kunt schakelen.



▲ De nieuwe CX van New Holland is een combine met conventionele dors- en schuddertechniek. De serie bestaat uit vier typen met de aanduidingen 5080, 5090, 6080 en 6090. De twee eerstgenoemde hebben vijf schudders, de andere twee hebben er zes. De inhoud van de graantank is respectievelijk 7.000, 8.000, 8.000 en 9.300 liter. Het motorvermogen varieert van 190 kW (258 pk) voor de 5080 tot 245 kW (333 pk) voor de 6090.



▲ De rooi-unit Coulissoc voor de Matrot Kroma beleefde zijn primeur op de Sima van 2009 en heet nu (terecht) nog steeds 'nouveau'. De Coulissoc is geschikt (te maken) voor een rijenafstand van 45 of 50 cm. De rooi-unit is de opvolger van de Vari-soc en onderscheidt zich volgens de Franse fabrikant vooral van de concurrentie door de uitstekende bodemaanpassing. Matrot noemt dat contourvolgving en claimt een beter rooiresultaat en mede daardoor minder verliezen en schonere bieten (minder tarra). De zesrijige Kroma heeft een V8-motor van Deutz met een inhoud van 15,8 liter en een vermogen van 490 pk; de bunkerinhoud is 26 kuub. De bandenmaat aan de voorzijde is 800/65R32 en aan de achterzijde 1050/50R32.



▲ Deze fronttank van Sola heet Kibli en draagt de typeaanduiding 2010. Hij is universeel inzetbaar, voorzien van goede verlichting en solide steunen om de tank makkelijk weg te kunnen zetten. Onder de steunen zijn via een splitpen snel en eenvoudig steunwielletjes te monteren, waardoor de Kibli na het gebruik makkelijk naar een hoek van de schuur te rollen is. De Kibli is bruikbaar voor zowel zaadgoed als kunstmest. Sola is de Spaanse fabrikant uit Calaf bij Barcelona die zowel mechanische, pneumatische als precisiezaaimachines bouwt en daarnaast kunstmeststrooiers. Quivogne zetelt in de plaatsen Jussey en Polaincourt en is de Franse importeur van Sola.



▲ De rubberen aandrukrollen van Otico zijn verkrijgbaar in een grote variatie wat betreft diameter, vorm en gewicht. Deze losse metalen ringen om de dichte schijvenvariant zorgen volgens de fabrikant bij vochtige grond niet alleen voor minder aankoecken, maar geven ook een aanmerkelijk betere (vooral vlakke) ligging van het zaai- of pootbed. Het filmpje dat Otico op de Sima vertoonde sprak boekdelen. Het (de)monteren van de TerraFlow ringen vraagt wel even tijd, want zo'n ring bestaat uit twee helften die met tweemaal vier bouten worden vastgezet. Bij een 3 meter brede rol komt dat neer op 160 bouten. Ze zitten 'los' tussen de ringen van de rol en zijn daardoor beweeglijk. **LM**